

[Bollmann]

I hvert fald er en fortsættelse af strejken ikke acceptabel, finder vi, og slet ikke, hvis der er risiko for, at den udvides til andre områder, f.eks. politik, forsvar osv. Jeg ved ikke, om det er tilfældet. Men i hvert fald tør vi ikke løbe risikoen. CD kan støtte ministerens forslag og deltager gerne i en både seriøs og hurtig behandling.

Dohrmann (FP):

Det er altid det bedste, når parterne på arbejdsmarkedet selv kan indgå overenskomster, blive enige om lønvilkår m.v., i stedet for at Folketinget må gribe ind. Vi befinder os nu i den situation, at forhandlingerne ikke har givet noget resultat. Samfundet truer med at gå i stå, og det kan Fremskridtspartiet naturligvis ikke acceptere.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse burde regeringen have grebet ind for temmelig lang tid siden. For man har også i regeringskredse været klar over, at denne konflikt ikke blev løst ad forhandlingens vej. Men vi må naturligvis indrette os efter forholdene, og det er en kendsgerning, at et indgreb i dag er nødvendigt, for at man kan finde en løsning.

Det vil vi støtte, men jeg vil gerne gentage noget af det, jeg har sagt ved tidligere lejligheder, hvor Folketinget har grebet ind i gældende eller udløbende overenskomster, nemlig at hele samfundet, hvis vi ser på de sidste overenskomster, ville have været langt bedre tjent med, at regeringen havde undladt at forhøje skatterne faktisk den ene gang efter den anden. De meget dyre overenskomster, der er indgået her sidste gang, har vi ganske enkelt ikke råd til. Virksomhederne får nogle enorme omkostningsforøgelser, og skatteyderne, lønmodtagerne, må se i øjnene, at alt – ikke bare det, de har fået i lønforhøjelse, men mere til i form af restskatter – vil forsvinde som skatteforhøjelser, og hvad der ellers kommer. Derfor er det nogle rigtig dårlige overenskomster, der er indgået her i 1987, fordi samfundet som sagt ikke har råd til at honorere dem.

Konsekvensen vil naturligvis blive, at vores eksport erhverv får endnu dårligere vilkår, producerer endnu dyrere varer, får endnu sværere ved at konkurrere med udlandet, så selv om vi af hensyn til samfundet føler os tvunget til at stemme for det foreliggende forslag, gør vi det heller ikke med den store

lyst. Det er som sagt nogle rigtig dårlige overenskomster, der er indgået, og det gælder også inden for det offentlige område, hvor finansministeren har givet nogle kæmpelønforhøjelser og vel at mærke lønforhøjelser, han ikke har dækning for, og det betyder, at skatteministeren kommer med en efterregning, fordi folk ikke betaler de skatter, som nu engang er vedtaget.

Langt bedre havde det naturligvis været, hvis regeringen havde givet nogle skattelettelser som lønforhøjelse i stedet for. Vi håber selvfølgelig, at Folketinget efter næste folketingsvalg får en sådan sammensætning, at dette synspunkt kan gøres gældende.

Vi støtter som sagt det foreliggende forslag, men vi gør det egentlig med en smule ulyst.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter det foreliggende lovforslag, men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger.

Vi er principielt tilhængere af, at arbejdsmarkedets parter selv indgår aftaler under forhandling om løn- og arbejdsvilkår, men hvis det viser sig, at en konflikt udvikler sig, så den bliver samfundstruende, kan det blive nødvendigt med et lovindgreb. Det er hverken rimeligt eller acceptabelt, at et lille mindretal kan true samfundets funktioner. Flere områder er truet – told, skat, statistik og flere andre – og når et indgreb så bliver nødvendigt, fordi udviklingen er samfundstruende, er det, der lægges frem, udtryk for ægte solidaritet, fordi de berørte parter får de samme lønvilkår, som frivilligt er indgået på det offentlige område. Naturligvis kan der være nogle detailspørgsmål, som trænger til at blive nærmere uddybet, men dem kan de to paritetiske nævn færdigbehandle.

Derfor mener vi, at lovforslaget er nødvendigt og vel afbalanceret. Vi kan bakke det op, og vi medvirker gerne til et hurtigt udvalgsarbejde.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hvad er det for et samfund, VS gerne vil have at vi bevæger os hen imod, og hvad er det, vi ser vi i øjeblikket bevæger os hen imod? Jo, vi ville gerne have et samfund, hvor det enkelte menneske selv er med til at bestemme, et samfund med direkte demokrati.